

Zpravodaj 2024 pro práci s dětmi

Bratr Kálef • Horácký seniorát ČCE

Víte, že Bratr Kálef má moc pěkné internetové stránky? Sledujete je pravidelně?

www.kalef.evangnet.cz

A víte, že je také na facebooku? Lajkněte ho!
Jméno má jednoduché: Bratr Kálef!

Ahoj, milí Kálefáci!

Už je to tu zase... ne, nemyslím Vánoce a čas shánění, honění a dokončování všeho možného, jak do Štědrého dne, tak i do konce roku.

Je tu čas mrknout na to vše, co jsme buď prožili, nebo propásli, ať už přímo s Kálefem, nebo v některém z horáckých sborů. Takže strčte vanilkové rohlíčky do trouby, nastavte minutku, vemte kafičko a pojdte se mrknout, co vše že se to stalo. A co byste mohli třeba v příštím roce prožít. ☺

Přejeme klidné a provoněné (snad nespálenými rohlíčky) Vánoce! Vše nejlepší v roce 2025 a hlavně doufáme, že se s Vámi budeme během roku vidat na různých akcích, brigádách, výletech, táborech, přespávačkách, ... a všude tam, kde bude chuť něco dělat!

Jelikož kdo CHCE, hledá způsoby, kdo NEchce, hledá výmluvy.

Oskar Maláč

Obsah 2024/1

2 • Slovo úvodem (O. Maláč)

Valná hromada BK 2024 (O. Novotná) • 3

3 • Jarní brigáda na tábořišti (O. Maláč)

Stavění tábora (O. Maláč) • 4

5 • Rodinný tábor Bratra Kálefa (A. Snopková)

Kálefáci na cestě kolem světa (M. Bouček) • 6

8 • University of Kálefornia (J. Hudcová)

Rozhovor s Jáchymem Dračkou (K. Feltlová) • 9

• **PŘÍLOHA** • **Postavy z biblických příběhů** (K. Feltlová)

Po skále s top rope (M. Kadlecová) • 11

12 • Práce s dětmi v Novém Městě na Moravě (O. Ruml)

Fotoohlédnutí za víkendovkou (M. Zuštinová) • 13

14 • Zajímavé putování jižními Čechami (P. Melmuk)

Sborové aktivity Velkého Meziříčí (M. Slámová) • 15

16 • Herní inspirace (J. Liška)

Slunce svítí všem (D. Šorm) • 17

17 • Seniorátní konfirmační pobyt (D. Šorm)

PoHorky (Mládežníci Horáckého seniorátu) • 18

19 • Táborový receptář (Od táborových kuchařů)

PODPOŘIL

Kraj Vysocina

Valná hromada Bratra Kálefa 2024

BRATR KÁLEF

Valná hromada BK 2024

Letošní Valná hromada Bratra Kálefa se uskutečnila na naší táborové základně u Křidel, a to poslední den jarní táborové brigády, 5. května 2024, krátce po 15. hodině.

Účast, i přes včasné oznámení ve sborech seniorátu, nebyla nijak hojná, sešlo se nás osm členů BK a tři hosté. Ze členů výboru BK se omluvil Filip Boháč, jinak byli členové stávajícího výboru BK přítomni.

Zprávy za rok 2023 a návrhy pro rok 2024 obdrželi členové výboru s předstihem, ostatní přítomní se s nimi mohli seznámit před začátkem VH. V diskusi bylo schváleno navýšení ceny táborů – mladší a starší běh. Odsouhlasil se nákup jedné plachty na tee-pee, rozpočet byl tedy plánován jako ztrátový. Také proběhla diskuse nad úrazovým pojištěním táborníků. Jako vhodná se zdá varianta upozornit rodiče,

aby děti měly uzavřené své vlastní úrazové pojištění, neboť to táborové kryje pouze úrazy většího rozsahu. Totéž platí i pro táborové vedoucí.

Na závěr VH proběhly po dvou letech opět volby nového výboru BK. Volen byl jako vždy pětičlenný výbor a dva náhradníci. Do nového výboru již nekandidovali jeho dva členové – Olga Novotná a Dušan Sláma.

Po řádně proběhlé tajné volbě byli do výboru BK zvoleni: Daniel Šimek, Kryštof Maláč, Daniela Šimková, Oskar Maláč, Jakub Růžička (nepřítomen, ale souhlasí se svojí kandidaturou a zvolením). Jako náhradníci byli zvoleni: Matěj Bouček a Alžběta Procházková (nepřítomná, ale souhlasí se svojí kandidaturou a zvolením).

Zapsala Olga Novotná

Jarní brigáda na tábořišti

Letošní brigáda se nesla v duchu vody. Ať už jste se vrhli na práci při revitalizaci studánky, čištění rybníků nebo opravy zatékající střechy srubu, tak jste v suchu nezůstali. Jelikož má příroda skvělý smysl pro humor, tak si pro vás na opravu střechy připraví deštivé počasí. Vezmeme to ale pěkně od začátku. Tedy 1. 5. 2024 jsme se na svátek práce sjeli v pár lidech na tábořiště a vrhli jsme se na klasické přípravné práce (sekání trávy, jarní úklid, příprava dřeva, ...) plus jsme se rozhodli letos udělat i něco navíc. Dlouhodobě nás trápila studánka a po zimě se ukázal problém na střeše srubu, a tak se brigáda zaměřila na tyto dvě činnosti. Ve středu se rozjely neuvěřitelným způsobem práce na studánce

pod taktovkou Radka a Vojty Černých, kteří neváhali přijet na otočku a přidat ruku k dílu. Byla to hlavně jejich zásluha, že jsme ve středu večer měli studánku vyčištěnou, prohloubenou a usazenou v ní první ze dvou betonových skruží. Čtvrtek se nesl hlavně v pokračování prací na studánce. Především to bylo způsobeno pouze tříčlennou pracovní skupinou, ale taky důležitostí mít na víkend zajištěnou vodu a možnost moct si v něčem umývat nádobí a osprchovat se. A tak jsme ve čtvrtek večer měli ve studánce zasypanou – udusanou jílem – druhou

1.–5. 5. 2024

skruží a už jsme jen netrpělivě čekali/pozorovali, kam nám v nově zabudovaných skružích vystoupá voda (a jestli vůbec nějaká vystoupá). Voda VYSTOUPALA!!! A bylo jí fakt hodně. Takže se kromě pročištění a zajištění čistoty vody podařilo vytvořit její větší zásobu pro letní tábory. Po takovém úspěchu nás přestaly bolet svaly a těšili jsme se na nadcházející den. V pátek dorazily posily, a to nejen z Kálefácké rodiny, ale ve velkém počtu se na tábořiště sjeli i Rangres, kteří se s velkým zápalem vrhli do opravy střechy srubu. Bohužel, tady začala příroda zlobit a poslala nám na opravu střechy přehánkové počasí. Takže když jste vylezli na střechu a začali pracovat na její opravě... začalo pršet. Když jste naznali, že už prší fakt hodně, slezli ze střechy a schovali se... tak pršet přestalo. Jakmile jste se vrátili na střechu, opět začalo pršet... Tak trochu si člověk říkal, že to opravdu nemůže být náhoda. Naštěstí se tohle dělo jen do odpoledních hodin, a tak se navečer podařilo i na střeše udělat velký kus

práce. Zároveň během opravy střechy probíhaly čistící práce na vypuštěných rybnících, a tak se u večerního opékání špekáčků sedělo velmi příjemně. Na sobotní den dorazily další pracovní posily + počasí se umoudřilo a sluníčko se nám snažilo vynahradit páteční déšť. S příchodem nových posil plných energie a nadšení se do konce brigády podařily udělat i práce, se kterými se tak úplně nepočítalo. Nejen že se podařilo opravit protékající střechu a vyčistit rybníčky takovým způsobem, aby se mohly začít napouštět, ale poopravovaly se stěny jídelny a kuchyně (jedna ze stěn se musela dokonce zbourat a postavit úplně znova), provedla se debordelizace srubu a bedny plné překvapení (bedna na rekvizity a vše (ne) potřebné – taková půda/sklep) a naštipalo se nějaké dřevo. Suma sumárum se na tábořišti za pět dní podílelo na těchto pracích 23 brigádníků a všem jim patří velké DÍKY! Bez nich by brigáda nedopadla tak úspěšně a my pak neměli při táboře tak krásné a funkční prostředí.

Oskar Maláč

31. 5. – 2. 6. 2024

Stavění tábora

Stavění tábora se konalo první červnový víkend. Postup byl jako vždy stejný, v pátek před víkendem dorazit na tábořiště a připravit prostory pro stavbu stanů. – Nejprve jsme museli shrabat posekanou trávu a odvézt ji pryč. Tam, kde nám trávu neposekal traktor, jsme ji museli dosekat ručně. – Následně bylo třeba se večer u ohně domluvit, kdo, co a jak bude stavět, abychom se v sobotu od rána na to mohli vrhnout.

Ráno začala mravenčí práce, nanosit všechny potřebné věci na stavbu stanů společně s postelemi a podlahkami není vůbec snadné, i když si pomáháte autem. Je fakt, že se tábor dá postavit v pár lidech, ale čím víc se nás na stavění sjede, tím rychlejší a míň bolavé to je. Třeba zvedání té největší tee-pee plachty, kterou na táboře máme, na své místo dá zabrat pět chlapům a když pak zjistíte, že je špatně navázána, tedy že je moc nízko a velká část jí leží na zemi, tak se vám chce brečet, protože jinak než sundat, převázat a znova zvednout se to opravit nedá. Na brigádě nás naštěstí bylo dost, a to především z vedoucovského kruhu – ať už šlo o ostrýlené vedoucí, nebo o ty, kteří se letos této role chopili poprvé. Práce se tedy dařily dobře a mohlo se udělat i něco navíc. Tím navíc byla úprava umývárky, která se nám už nelíbila. Jak to u takových prací bývá, z mnoha návrhů, které se obnovou/opravou umývárky zabývaly, se ujal ten nejtěžší, až by se chtělo napsat: ten, který byl vypuštěn z úst jen jako hloupý vtip... ale to neznáte Dana Šimka... ten se nápadu chytl jak babka chlupatého svetru a vyrobil nové umývárky z kmenů stromů, tedy vytvořit z kmenů stromů koryta a ta pak usadit na místo, ho velmi nadchlo. Byť ne všichni nápadu fandili (ano, jde o mě), tak je potřeba napsat, že se Dankovi koryta povedla náramně a díky tomu máme na tábořišti umývárku tak krásnou, že by se za ni nemuseli stydět ani v Grandhotelu Budapešť.

Na fotkách můžete sami zhodnotit, u čeho byste si radši umývali zuby a jak se projekt koryta vydařil.

Oskar Maláč

Rodinný tábor Bratra Kálefa

30. 6. – 6. 7. 2024

„Čau, Ani. Nechceš napsat do zpravodaje Bratra Kálefa report o rodinném běhu?“ No, nechci, běží mi hlavou, když se mě zeptá předseda Bratra Kálefa Oskar. Zvlášť když vím, kolik literárně velmi zdatných rodičů bylo na rodinném běhu. Ale pak mi dojde, že tábory Bratra Kálefa dost formovaly můj život, hlavně v době dospívání a že to Kálefovi trochu dlužím.

Od roku 1998 jsem si na táboře stříhla spoustu rolí: dětský účastník, vedoucí, hlavní vedoucí, zdravotník, kuchař. A teď, hmm, dovolenkář, to je asi to správné slovo. Takže když už se vám nechce honit v noci po lese přepadatele, soutěžit v pojídání housenek, sbírat kančáky a medvědí drápy, loupat brambory pro šedesát lidí, vytahovat sedm klišat denně anebo třeba hrát plíženou, ale rádi byste si dali táborovou pohodičku bez civilizace, trochu toho bahýnka, latríny a jídlo z ešusu, vyrazte na rodinný běh tábora Bratra Kálefa. Bude

o vás skvěle kulinářsky postaráno (langoše a palačinky pro všechny i na několikanásobné přidání, v táborové kuchyni no problem). A nebudete muset drhnout ty obrovské hrnce. Dopoledne odevzdáte své ratolesti na program – tento rok bylo téma na knihu Doktor Proktor a velká loupež zlata od Jo Nesba. Odpoledne se zabavíte podle osobního plánu. Přečtete několik knížek, co jste celý rok odkládali, načichnete večerním táborákem a zazpíváte si Trabandy, které si přes rok taky normálně nepustíte. Potkáte staré známé, kamarády, máte čas si s nimi po letech popovídat a uděláte si známé a kamarády nové. Prostě si plynete v báječném prostředí křídelského tábořiště.

Chápete dobře, snová dovolená může být i za kravinem v Křidlech. Je moc fajn spát zase pod vyvěšenou vlajkou s Kálefem a Jozuem v nové roli dovolenkáře. Díky D+D+D Šimkům za organizaci tohoto běhu. Těším se na další!

Anna Snopková

Kálefáci na cestě

Už jste někdy přemýšleli, jak dobrodružné by to bylo, kdybyste podnikli cestu kolem světa, a k tomu třeba ještě za 80 dní? Ale ještě větší dobrodružství je, když tu cestu kolem světa za 80 dní podniknete za 8 dní na tábořišti u Křidel. To by ani Jules Verne nedokázal napsat (možná). My jsme se téhle výzvě postavili čelem! Takže jsme si v sobotu 6. července 2024 předali s rodinným během tábořiště a začali se chystat na příjezd dětí. Londýn byl přestěhován na tábořiště, nahodili jsme slušivé gentlemanské obleky a začali vařit čaj. Po příchodu dětí jsme se na ně vrhli a začali jsme jim odkrývat téma tábora. Ti, kteří poznali téma, měli to štěstí, že věděli, do jakého dobrodružství se ženou, ale ti, co příběh neznali, museli být často překvapeni z toho, co se dělo.

V první řadě musely děti zjistit, kterému ze čtyř Foggů (Logg, Hogg, Pogg, Mogg) budou jako jeho sluhové pomáhat se všemi životními obtížemi. A věřte, že najít toho správného anglického gentlemana, který je trochu magor na přesnost a mluví se o něm jako o „výstředním“, nebyla taková sranda (tedy pro děti ne :D, já se nasmál hodně). Nakonec se však všem podařilo najít si toho správného pána a ocitnout se tak v roli loajálního sluhy, který si se vším ví rady. Být dítětem, tak si řeknu: „Jo a teď Foggovi budeme pomáhat s nádobím, stlát postel a vařit jídlo,“ pěkná představa. Jenže nezapomeňte, Fogg je výstřední, a tak se v Reformním klubu vsadí, že objedná zeměkouli za 80 dní! A na cestu se vydá HNED. Tak se musíte bleskově sbalit a vyrazit na vlak, protože když nestihnete tento vlak..., tak už sázku nevyhrajete... no ÚPLNĚJ horor (hlavně to balení).

Než se stačili noví účastníci tábora rozkoukat, už jsme projeli Benelux, Itálii a Egypt. V Suezě jsme ztratili pasy. To byl taky pěkný nervák najít je a získat zpět, protože kde jinde jste je mohli ztratit než ve vnitřku pyramidy plné temných tajemných chodeb. Na druhou stranu nakupování v Bombaji si zase užili všichni i přes Foggův zákaz utratit moc peněz... pff... ale tenhle zákaz se ukázal jako skvělý tah, protože při cestě vlakem skrz indickou džungli se ukázalo, že místní železniční správa ještě nemá natažené koleje po celé délce plánované trati a dál se musí pěšky. Tak se za ušetřené peníze koupil slon a cestovalo se vesele džunglí dál. Nocování v džungli je samo o sobě strašidelné, ale když ještě narazíte na uctíváče bohyně Kálí, kteří se v rámci pohřbu tamního vládce chystají upálit jeho mladou ženu, princeznu Aoudu, tak jde teprve do tuhého. Jste přece gentlemani a ženě v nouzi je potřeba pomoci.

Po takové zkušenosti byste si řekli, že se už nic horšího nemůže stát... CHYBA! V Hongkongu jsme byli pomoci lsi zdrogování opiem (tady proběhla hra, u které si člověk říká, že by byl rád dítětem). Následkem nebyla jen bolavá hlava, ale i rozdělení sluhy od Fogg. Každý sám se pak dostal do Japonska, odkud bylo potřeba odplout směr Amerika. Fogg na tom byl dobře, měl peníze, takže si koupil lístek na loď. Děti byly bez peněz, a tak vymyslely, že se přidají k cirkusu, který měl právě namířeno na turné po Americe.

kolem světa za 80 dní

Dostat se do cirkusu není žádná hračka. Na to, abyste byli přijati od principála, musíte předvést ohromující až čelisti otevírající vystoupení. Kdyby smích opravdu prodlužoval život, tak ti, co měli štěstí a byli v publiku, když jednotlivé skupinky předváděly své cirkusové show, tu budou až do příštího století. Kromě toho, že se podařilo principála přesvědčit o tom, že jedině s jejich vystoupením bude turné po Americe úspěšné, se při představení šťastně shledali s Foggem, a tak do Ameriky odjízďeli spolu.

Cesta po Americe by měla být hračka. Přece přejet ze západního pobřeží na východní, kde se nastoupí na loď plující do Anglie, nemůže být náročné. Jenže nesmíte zapomenout na indiány... ano indiány. To si užíváte cestu Amerikou vlakem v jídelním voze, a najednou vlak zastaví a jste přepadeni indiány. Ke vši smůle se jim nelíbíte (nebo naopak líbíte), a tak vám unesou členy vaší výpravy. Nezbyvá, než se ozbrojit a vyrazit na záchrannou misi. Což o to, vystopovat indiány a zachránit přítele je brnkačka, ale jak se pak včas dostat na východní pobřeží a stihnout loď, která vás má včas dopravit zpět do Anglie? Zde se ukáže jedna z nemála výstředností pana Fogg. Jelikož je v Americe zima, napadne ho postavit sáně, na ně dát plachtu a dosáňkovat do přístavu (driftování se použít nedalo..., bohužel). Dosáňkovat se podařilo, ale opět se nám smůla lepí na paty a loď do Anglie vyrazila kvůli nepříznivému počasí dřív (tady je potřeba napsat, že na táboře bylo opravdu VELMI zlé počasí, poprvé jsem zažil hromy a blesky přímo nad hlavou). S takovým zážitkem vás ani nemrzí, že sázku o cestu kolem světa prohrajete. Tedy až na Fogg, ten se nemínil vzdát, a proto zjistil, že je tu nákladní loď, která brzy vyplouvá směr Francie.

Přemluvit kapitána, aby vzal i pár pasažérů, nebylo nijak náročné, ale přemluvit ho, aby plul do Anglie, se nedařilo a nedařilo. Tak nebylo jiné východisko, než na lodi udělat vzpouru, převrát... vlastně loď upíratit a změnit směr do Anglie. To taková sranda nebyla, chtělo to kuráž, výdrž a táhnout za jeden provaz. Po velmi tvrdých bojích se to nakonec povedlo. Po příplutí do Anglie se už zdálo, že nemůžeme sázku prohrát. To byste ale nesměli mít celou cestu v patách lehce podlého inspektora FIXE, který si myslí, že jste v den odjezdu vyloupili banku a že sázka s objetím zeměkoule je jen záminka, jak s uloupenými penězi zmizet (protože kam jinam byste utíkali než kolem světa zpět do místa činu). Fix strčil Fogg do vězení a než se podařilo získat důkazy o jeho nevině a vypátrat opravdového pachatele, bylo očividně pozdě... podle hodinek jsme sázku o deset minut prohráli... útěchou dětem tak mělo být pořádání svatby pro Fogg se zachráněnou princeznou Aoudou a následná hostina. V kostele se však děti dozvěděly, že není neděle, jak si myslely, ale teprve sobota. Takže sázka byla nakonec vyhrána a kromě svatební hostiny se slavila i výhra a to teda pak byla panečku HOSTINA...

A jak se sluší a patří co, se stalo na hostině, zůstane jen na hostině...

Matěj Bouček

6.–14. 7.
2024

University of Kálefornia

Představte si, že jedete na tábor, možná poprvé na Kálefa, zaparkujete v Křídlech, rodiče dají vedoucím všechny důležité kartičky a informace, odjedou a vy místo toho, abyste šli společně na tábořiště, jdete do školy, a navrch ještě píšete test. Chápu, že to některé táborníky rozladilo, mě by to teda celkem naštválo.

S nástupem do školy přichází spousta problémů: nefér učitelé, složitá látka, které člověk prostě nerozumí, podivní starší spolužáci, co už to znají, člověku moc nepomůžou a vůbec, bydlet na koleji (čti v sahare nebo v tee-pee) není žádná sranda. Vítejte na University of Kálefornia!

Alespoň nějaký sympatáci se najdou – dva celkem legrační hipíci, kteří jsou hlavně v pohodě, tu a tam udělají nějakou vtipnou věc a nemají problém si s člověkem povídat otevřeně o čemkoliv. Ale potíže nekončí. Na párty, která se, uznávám, trochu zvrhla (ale děcka za to nemohly, to nějaký cizí výtržníci, co zdrhli), přijede policie, děkanka studenty vyhodí, a to znamená jediný: odvod na vojnu. Plán je jasný: na vojnu nikdo nepůjde – utečeme!

Útěk jde dobře až do chvíle, kdy bývalé studenty najdou. A safra, vojně se stejně nevyhnou – vyfasují růžový pyžama

a čeká je pěkně tvrdý výcvik. Po plazení se v blátě, kopání latrín (které byly mimochodem opravdu potřeba a moc všem, kteří nám s kopáním pomáhali, děkujeme!), opičí dráze, potu a vyčerpání se kolektivně dospívá k závěru – utečeme podruhé, a tentokrát to musí vyjít!

A pak už to jde ráz naráz. Stopování na festák, nejlepší festák na světě – Felák (schválně, jestli najdete ten vtip – felák), šabat – to máme na táboře povinnou pohodu, a pak na jednu ta nabídku. Přijde týpek, který prostě řekne, že mu jsme sympatický, že chce, abychom pohodu z Feláku dělali dlouhodobě, a že má pozemek, kde prostě můžeme v pohodě žít. Ty bláho!

No, vzali jsme to. Vymyšlení vlastních pravidel byla fuška, vlastní zábava, fungování bez vedoucích a jakéhokoliv režimu. Když už se všechno zdálo být na dobré cestě, přišla poslední rána: stát si tohle nepřeje. Prostě si zaplatil partu mafiánů, nějaký gang, který nám komunitu přijel v noci rozvrátit. Další den přišel úředník s lákavou nabídkou: Dám vám spoustu peněz a možnost se vrátit zpátky, nebo tu budete nelegálně. – Co si vyberete?

Zeptejte se táborníků, jak to dopadlo!

Jozefína Hudcová

14.–27. 7. 2024

Rozhovor s Jáchymem Dračkou,

novým vedoucím mladšího běhu tábora Bratra Kálefa

Ahoj Jáchyme, mohl by ses na úvod čtenářům krátce představit a prozradit o sobě i nějaké zajímavosti?

Jmenuji se Jáchym Dračka. Je mi 17 let a studuji na gymnáziu. Mezi mé koníčky patří například arabština, kterou studuji již třetím rokem. Dále rád trávím čas v přírodě, nejlépe na táborech či puťácích. Těž jsem SOMák v Jihočeském seniorátu.

Základní Kálefácká otázka: Jak dlouho už jezdíš na tábor Bratra Kálefa a na kterých bězích jsi byl jako dítě a jako vedoucí?

O táboru jsem měl povědomí od faráře Maroše Elperyna již ve svých dvanácti letech. Bohužel jsem se na něj dostal až před třemi lety. Tudíž jsem byl dvakrát na starším běhu jako táborník a teď jednou, jako vedoucí, na běhu mladším.

Máš radši roli táborníka, nebo vedoucího?

Osobně mám rád věci pod kontrolou, tudíž mi role vedoucího asi sedla lépe. Zároveň ale v roli táborníka jsem zažil akčnější starší běh, který mi osobně přišel též velmi zajímavý.

Vedoucování pro Tebe asi byla trochu taková přepadovka... Překvapilo Tě, že jsme se s tím obrátili na tebe? A co Tě přimělo s nabídkou souhlasit? (Ti ostatní, na které jsme se obrátili, nám to totiž odmítli...)

K vedoucování jsem se dostal tak, že mi někdy na jaře napsala Lenka Feltlová, jestli bych nechtěl dělat vedoucího na táboře. Já zrovna ležel s černým kašlem a zdálo se mi, že o prázdninách budu mít až moc volného času. Její číslo jsem však neměl uložené, tudíž jsem byl trochu zmaten, kdo co po mně vlastně chce. Nakonec jsem jel a rozhodně to stálo za to.

Že jste se s vedoucováním obrátili na mě, mě překvapilo velmi, jelikož jsem nikoho z vedoucích mladšího běhu neznal. Jedinou Lenku jsem znal od vidění ze staršího běhu, kde měla jednodenní program. (Že ostatní odmítli, to úplně nechápu, pokud tedy neměli nějakou závažnější akci.)

S jakými očekáváními jsi do vedoucování šel? Co je předčilo, co zklamalo a co Tvá očekávání naplnilo?

Očekával jsem mnohem větší zodpovědnost. Nakonec to bylo vcelku příjemné a přátelské. Trochu jsem byl zklamán z přílišné pohodlnosti tábora, ale to jsem trochu mohl očekávat, jelikož jsem zvyklý na tvrdší přístup ze staršího běhu.

Co Tě na táboře nejvíc překvapilo? A proč?

Jelikož to byl můj první klasický tábor, kde jsem dělal vedoucího, překvapivých věcí nebylo pomálu. Nejvíc mě překvapila atmosféra a nenáročnost. Na začátku jsem měl obavy, co já budu dělat jako vedoucí na Kálefovi. Nakonec to byl zajímavý a poučný zážitek.

Byly nějaké věci, od kterých jsi čekal, že budou probíhat jako na starším běhu, a probíhaly jinak (lépe, hůř)?

Celkově si myslím, že oba běhy probíhají velmi podobně. Osobně mi přišlo, že mladší běh byl takový klidnější, což je

za mě pochopitelné, vzhledem ke stáří účastnictva, ale zároveň by neuškodila trocha akce. To jsem osobně, po zkušenosti ze staršáku, nečekal.

Kdybys měl tábor Bratra Kálefa (klidně oba běhy) porovnat s jinými táboři, vyšel by z toho celkově pozitivně, nebo negativně?

Mohu porovnávat zejména s velmi podivným tábořem, kde dělám hlavního vedoucího. Kálef mi přijde jako takový základní koncept tábora, od něj se odvíjejí všechny ostatní. Osobně si myslím, že (zejména mladší běh) byl na mě moc klidný, ale celkově si Kálef vede velmi dobře. Asi si neumím představit lepší klasický tábor.

Co bys na táboře pochválil?

Tak nějak vše. Asi nejsem schopen vybrat nějakou konkrétní věc. Celkově se mi líbila atmosféra, prostředí a i téma bylo zajímavé a dobře pojaté.

Co bys na táboře zkritizoval, které aspekty by se podle Tebe daly do budoucna zlepšit? Navrhnul bys nějaké zásadní změny průběhu tábora?

Myslím si, že tábor byl někdy až příliš jednoduchý a klidný. Já osobně jsem zastáncem toho, že by takové zážitky měly být život měnící, a k tomu, myslím, je třeba vyšší náročnost. Jak se říká: „Zážitek nemusí být pozitivní, musí být silný.“

Užil sis vedoucování?

Užil. Bylo to přínosné, naučil jsem se mnoha věcem a zároveň to byl příjemně strávený čas o prázdninách. Rozhodně doporučuji.

Přidal by ses opět k týmu vedoucích mladšího běhu někdy příště?

Přidal bych se rád, pro to dobré, abych v tom mohl pokračovat a být toho součástí, a i pro to méně dobré, abych to mohl podle svých sil změnit k lepšímu.

Díky za rozhovor a těším se, že se někdy příště v roli kálefáckých vedoucích zase setkáme.

ptala se Klára Feltlová

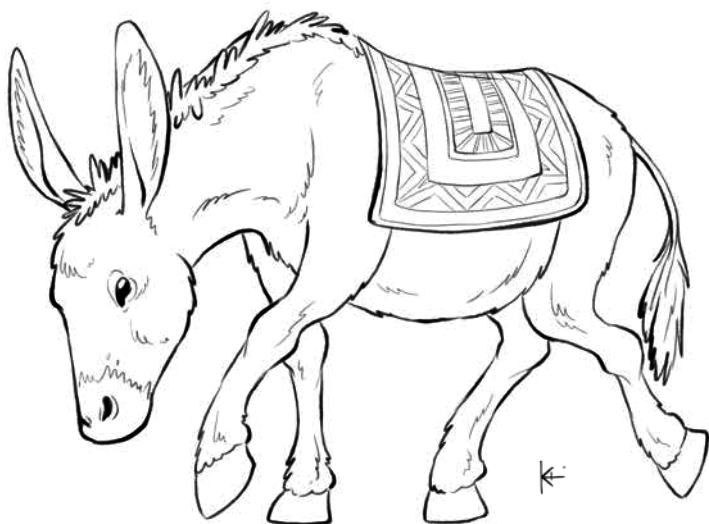

VYSTŘIHOVÁNKY Bratra Kálefa: Postavy z biblických příběhů

Mimořádnou přílohou tohoto čísla Zpravodaje pro práci s dětmi (2024/1) je několik postav z biblických příběhů.

Vybarvěte a vystříhněte si je a zkuste s jejich pomocí odvyprávět některý příběh. Pokud si postavy nalepíte na špejle, můžete s nimi zahrát i divadlo.

autor kreseb Klára Feltlová

ých příběhů

Po skále s top rope

V blízkém okolí Sněžného v centrální části CHKO Žďárské vrchy se nachází mnoho různých skalních útvarů. Některé jsou velmi známé a hojně navštěvované, jako Čtyři palice, Devět skal nebo Malinská skála. Vedou kolem nich turistické značky, jsou cílem výletů, na mnoho z nich se dá celkem v pohodě i prostě jenom vyjít. Ale na mnoho z nich se také leze, na ty vyhlášené i na skalky jen tak roztroušené v lesích. Na lezeckých webech jsou popisy cest, obtížností i omezení.

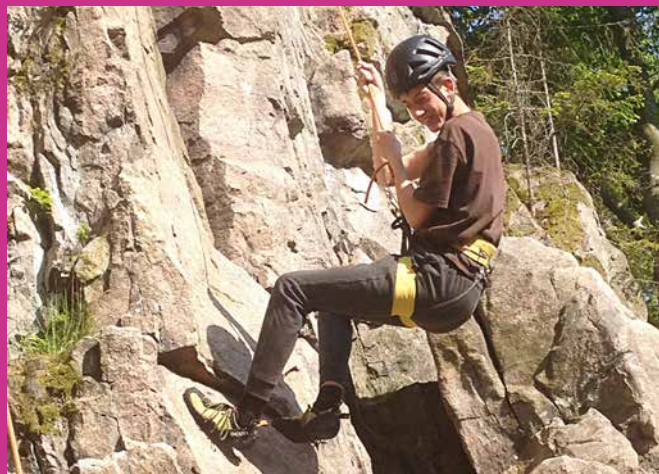
Náš syn a jeho slečna jsou nejen zkušení skalní lezci, ale také akreditovaní instruktoři v lezeckém oddíle Lezčata v Kuřimi. Mají také možnost z tohoto oddílu vypůjčit lezecké vybavení jako lana, lezečky, helmy a sedáky v různých velikostech pro všechny účastníky. Když jsem si mohla pod jejich vedením také vyzkoušet vylézt nějakou lehčí cestu, moc se mi to líbilo a napadlo mě, že by to mohla být pěkná, atraktivní sborová akce. Loni jsme tedy pod hlavičkou evangelického sboru v Daňkovicích a s podporou seniorátního mikrograntu uspořádali pro členy sboru v Daňkovicích a ve Sněžném i pro další zájemce v sobotu 27. května lezení na Čtyřech palicích. Počasí nám nádherně vyšlo, zúčastnilo se 14 dětí a 17 dospělých a všichni si to moc chválili a přáli si, aby taková možnost zase někdy byla. Zjistili jsme, že většina účastníků, ač celý život žije v této oblasti, tak na skály, které jsou vyhledávané pro skalní lezení, neměla příležitost si vyzkoušet vylézt.

Protože vymyslet, zorganizovat a po všech stránkách (i té bezpečnostní a propagační) zajistit takovou akci není úplně jednoduché, rozhodli jsme se ji letos zopakovat a nabyté zkušenosti využít. Letos jsme zvolili lezecky méně exponovanou Malinskou skálu, a to její méně známou a od hlavní turistické cesty vzdálenou část. Akci jsme uspořádali jako dvoudenní, prázdninovou, 12. a 13. července. Zúčastnilo se 14 dospělých a 12 dětí. Kvůli dešti jsme museli každý den posunout začátek, v pátek jsme se museli celou hodinu schovávat společně namačkání pod skálou, než bylo po přeháňce. Ale protože se většina účastníků navzájem neznala, využili jsme to k tomu, abychom se navzájem představili. Když déšť skončil, překvapilo nás, jak rychle skála oschla a my jsme měli ještě celý půlden krásného lezení. K Malinské skále se nedá nijak přijet, musí se jít kus lesem a do vrchu také všechno vybavení vynést a zase snést. Pro nás organizátory to byla zvlášť intenzivní příležitost být dva dny v přírodě, pod skálou, dva dny po ní lézt a všelijak se kolem ní točit.

Lezení si mohli přijít vyzkoušet všichni, i ti, kdo nikdy nelezli. Bylo jen potřeba mít aspoň 6 let a moc se nebát výšek. Lezli jsme s horním jištěním (top rope). Instruktoři před začátkem každé skupině vysvětlili zásady bezpečného lezení a pohybu pod skalami a po celou dobu na lezení dohlíželi, radili a povzbuzovali: „No pěkně, zkus to kousek vpravo, tam máš takový pěkný chyt, to dáš!“ Je to zajímavý pocit, přejíždět rukou po skále a hledat skulinku, pomoci níž by se dalo vyškrábat zase o kousek výš. Ze země pod skálou se to vždycky jeví o hodně snazší než pak na skále. Protáhnou se úplně jiné svaly, než člověk normálně používá, a krásně se vyčistí hlava, protože se fakt nedá myslet na nic jiného než na lezení. Díky seniorátnímu mikrograntu jsme vybírali 100 Kč na účastníka. Bez této podpory to bude muset být minimálně 3× tolik, ale i tak to bude pořád stát za to.

Martina Kadlecová, Daňkovice a Sněžné

ZE ŽIVOTA
SBORŮ

Práce s dětmi v Novém Městě na Moravě

Rok v práci s dětmi v našem novoměstském sboru běží poslední dobou v docela pravidelném rytmu. Ten každotýdenní odbíjí v setkáních nedělní školy – většinou v rámci dvou skupin dělených podle věku (ale taky podle chuti dětí, sourozeneckých konstelací, ...). Učitelů v poslední čas malinko ubylo, ale na podzim se přidala jedna mladší posila, tedy nezoufáme.

Jednou za měsíc se pak tým učitelek a učitelů schází k pravidelné poradě a přípravám. Děti v nedělní škole mají kontakt s na dálku adoptovanými dětmi v Bangladéši – vybírají při nedělkách ve sbírce na jejich školné a dopisují si s nimi.

V průběhu roku se, už docela pravidelně, koná několik dalších aktivit – adventní jarmark (děti prodávají své výrobky a polovina výnosu jde na zmíněné „Banglakids“), v postní čas jsme se scházeli k plnění postních výzev (letos to byl sbo-

rový kvíz, zpívání a na bílou sobotu jsme přespávali u Třech křížů) a během roku se několikrát koná také přespání – s nácvikem na vánoční divadlo a před koncem školního roku. Na závěr školního roku se také vyrazí na výlet nedělní školy – letos jsme jeli na Pernštejn.

V létě se koná příměstský tábor, kterého se účastní děti nejen ze sboru. Tento rok jsme ho uzavřeli letním kinem v parku u kostela promítáním *Záhady hlavolamu*.

Na podzim se pak sejdem na kopci za Rokytnem k tradiční drakiádě. Na advent pak děti zdobí okna v presbyterně. A ještě jsem zapomněl na dvě mimořádnosti – v březnu jsme se zapojili do festivalu *Pamatuj na odvlečené židovské občany* a předtím jsme v rámci náboženství vyčistili *Kameny zmizelých*. A v dubnu se část dětí a učitelek zapojila do tvorby biblických postaviček.

Ondřej Ruml, Nové Město na Moravě

Kusé zprávy od dětí o příkostelním táboře

Na táboře se mně líbil program, hry, jídlo a příběh.

Na tábor se každé prázdniny těším. Vždycky se tam potkám s kámoši a je tam spousta super her. Každý rok je jiné téma.

Je to tábor, na který se každé léto těšíme. Tento rok jsme probírali Rychlé šípy. Nejlepší hry se konaly ve Stínadlech, tedy ve sklepě fary. Byli jsme rozděleni do čtyř týmů, které se nazývaly Žluté lodičky, Vontové, Červení jezdci a Zelené šípy. Hry byly například vytahování papírků ze sklenic, ve kterých byly myši, sliz atd. Už se těšíme na další tábor!

Na konci tábora jsme měli letní kino, kde jsme si promítali Záhadu hlavolamu.

Presbyterna a především zahrada evangelického kostela v Novém Městě letos už potřetí na jeden prázdninový týden ožila čilým ruchem. Debora a Ondřej Rumlovi organizují pro děti příměstský tábor plný her, tvoření a především bezpečného a podporujícího společenství. Na táboře se setkávají jak děti, které jsou v kostele jako doma a vídají se i na náboženství a dalších akcích, tak i děti, které se tu ocitnou právě jen na tento jeden prázdninový týden. A dohromady tvoří skvělou partu, která se vzájemně obohacuje a rozvíjí – parádní hřiště na trénink respektu, komunikace a sdílení.

V listopadu jsem se účastníků tábora poptávala, co by o něm chtěli napsat do Zpravodaje Bratra Kálefa. Děti už ale žily soustředěním na vánoční divadlo, a tak se jim do dlouhých reportáží moc nechtělo. A nebo prostě umějí vystihnout tu podstatnou esenci v několika větách...

*Markéta Popelová Nečasová a děti,
Nové Město na Moravě*

Fotoohlédnutí za víkendovkou sborů Třebíč a Velké Meziříčí

Prvního až druhého listopadu jsme se sešli s konfirmandy z Třebíče a s dětmi z Velkého Meziříčí na faře v Horních Vilémovicích. Celkem se nás sjelo osm. Povíдали jsme si o Večeři Páně, o světle, které prozáří temnotu, zpívali jsme, hráli jsme si, šli jsme na výlet a vyráběli jsme svíčky. Užívali jsme si krásného podzimu a rádi se takhle setkáme zase příště.

Markéta Slámová a Martina Zuštinová

Zajímavé putování jižními Čechami

Náš Farní sbor ČCE v Telči konával po léta pravidelné sborové zájezdy, na kterých byly zastoupeny všechny věkové kategorie. Již v devadesátých letech minulého století se autobusových zájezdů zúčastňovali např. i zájemci ze sousedních sborů (Jihlava, Třebíč). V této tradici jsme pokračovali až do roku 2019. Organizátorkou těchto zajímavých výletů do tuzemska i zahraničí byla naše bývalá farářka a historička doc. PhDr. Eva Melmuková – Šašecí. Spojovala přitom, zřejmě jako jediná v ČCE, teologické i historické odborné zkušenosti.

Pak přišla covidová doba a přerušení těchto zájezdů, na které účastníci po léta vzpomínali. Bohužel v roce 2022 odešla sestra Melmuková z této časnosti. Pokoušíme se navázat na její iniciativy tak, jak umíme.

V tomto roce jsme v sobotu 18. května podnikli jednodenní zájezd do jižních Čech, a to čtyřmi auty. Nejprve jsme navštívili Žižkovo rodiště Trocnov. Byli jsme ale nepříjemně pře-

kvapeni, že rozsáhle opravy probíhaly v areálu právě v době plánovaných oslav 600 let od úmrtí tohoto významného vojevůdce. Alespoň jsme si, jen s nepatrnými omezeními, mohli prohlédnout areál, který je od roku 1978 národní kulturní památkou (šlo zejména o dvorec a památník se sochou Jana Žižky).

Pokračovali jsme do Prachatic. Tam jsme navštívili místní muzeum, které má velmi zajímavé možnosti, jak upoutat pozornost návštěvníka. Rádi jsme si prohlédli novou expozici týkající se tzv. Zlaté stezky a názorné ukázky toho, jak život na Prachaticku v minulosti vypadal. Nedávnou historii pak připomíná i faktografie popisující život skutečného krále Šumavy – Josefa Hasila (nikoli toho z propagandistického seriálu 30 případů majora Zemana).

Po obědě v Prachaticích jsme přes Husineckou přehradu doputovali do Husince. Tam jsme si mohli prohlédnout novou výstavu spojenou s Janem Husem a jeho zápasem o poznanou pravdu evangelia. Zasněženě o všem hovořila průvodkyně z CČSH. Podnětná byla i zvuková ukázka z Husova procesu v Kostnici, kde pomocí střídajících se hlasů jsme mohli proniknout do ponuré atmosféry Kostnického koncilu, který neměl zájem s Husem diskutovat, pouze chtěl docílit, aby Hus odvolal všechno, co mu koncil vytýkal.

Pak jsme pokračovali do Chelčic. Památník vznikl rekonstrukcí středověké sýpky na chelčické návsi. Provozovatelem je Místní akční skupina z Lhenic v koordinaci s obcí Chelčice. Přízemí je zaměřeno na region Chelčicka, patro je věnováno přímo Petru Chelčickému a jeho dílu. Je dobré, že se našli lidé, kteří jeho odkaz chtějí předávat dál. Vždyť jeho myšlenky zasahují i do našich časů, abychom to, co dobré není, se pokoušeli měnit (např. Chelčického ostrá kritika soudobé společnosti v díle *O trojím lidu*). I na děti a pokusy něco vytvořit bylo pamatováno.

Účastníci zájezdu byli příjemně překvapeni množstvím podnětů z různých míst. Historie k nám může promlouvat osobitě, překvapivě, to jenom my v ČCE na ni v současné době poněkud zapomínáme...

Petr Melmuk, Telč

V památníku v Chelčicích si mohly děti něco pěkného samy vytvořit

Sborové aktivity Velkého Meziříčí

Jak se žije dětem a mládeži ve Velmezu? Asi bych měla udělat anketu, protože to vlastně moc nevím. Mládež se letos pravidelně neschází a s dětmi se nám daří setkávat se pravidelně na hodinu a půl jednou za 14 dní. A zvláštní akce pro děti a pro mládež jsme v tom letošním roce moc neměli... Tak tohle tam přece napsat nechceš! – To je teda farářská vizitka...

Jenže ono i to, co vypadá jako jedno velké fiasko, tak úplně hrozné být nemusí. Děti a mládež se totiž připojují k různým

aktivitám, které tak dostávají mezigenerační charakter. Nejde jen o bohoslužby, které zatím naštěstí stále vnímáme jako střed sborového života (ty na začátku školního roku už pravidelně s požehnáním a na konci školního roku letos třeba s dialogickým kázáním konfirmandky a farářky o nebi). Děti a mládež přicházejí v různém počtu i na sborové dny a večery s hostem, na koncerty a na ekumenické akce (loni poprvé jsme společně s římskými katolíky a apoštolskou církví slavili ekumenické letnice). Nebo se účastní třeba velikonoční

procházky, adventní dílničky, závěru jízdy historických kol či Férové snídaně. Několik mladých s námi vždycky vyrazí do Holandska nebo vypomáhá s návštěvou Holanďanů u nás (a Holanďani si toho velmi považují a hýčkají je ;-)). Při brigádách v podkroví a na farní zahradě odvádí mladoši velký díl práce. Jednotlivci se také připojují k seniorátním aktivitám, jako je vandr pro mládež nebo jihlavské mokřady,

a také k víkendovkám pro děti a mládež ze tří sborů (Třebíč – Horní Vilémovice – Velmez). S dětmi se těšíme na přespávání v podkroví, až bude hotové.

Je to málo? Je to dost? Nevím... Každopádně nápady a plány se stále rodí. Nerezignujeme. A radujeme se z každé události, kdy se všechny generace sejdou.

Markéta Slámová, Velké Meziříčí

Herní inspirace

Čtýři rohy

Počet hráčů: 8 až hodně

Počet instruktorů na uvedení: 1

Čas na uvedení: 15–30 minut

Pomůcky: • pevné podložky (desky) pro každého

• papír pro každého

• jedna fixa výrazné barvy (ne žlutá, pletěová, ...) pro každého

Průběh

Každý účastník dostane jednu desku, papír a fixu. Papír si vloží do desek a doprostřed papíru na šířku napíše své jméno. Následně do každého rohu papíru uvede jednu informaci o sobě – do tří rohů pravdivou, do jednoho (jakéhokoli) nepravdivou. Měly by to být informace, které o účastníkovi ostatní neví: mohou se týkat toho, co účastník zažil, co má rád, co vlastní, co umí, kde byl, co je jeho koníček, ... Doporučuji, aby informace nebyly zřejmé na první pohled (tedy ne např. „mám hnědé vlasy“ – což je hned vidět).

Když jsou všichni připraveni, začnou se potkávat s ostatními a vždy si na chvíli svoje desky vymění a pokusí se odhalit nepravdu u toho druhého. Tu označí čárkou u daného tvrzení. Následně si desky vrátí a bez potvrzování, zda se trefili, jdou k dalšímu účastníkovi a proces se opakuje.

Odhalení přijde až na konci. Až všichni udělají čárku všem (nebo až uplyne vyhrazený čas), sejdou se v kruhu a je možné nechat účastníky sdílet třeba: 1) Co byla opravdu nepravda a jestli se ostatní trefili. 2) Popovídat o jednotlivých pravdách (ať již všech, nebo, jestli je málo času, třeba nechat každého vybrat jen pár). 3) Nechat se účastníky mezi sebou doptat na to, co je vzájemně o informacích zajímavá. 4) Sdílet, co koho překvapilo na jiných a co se dozvěděli, ...

Metodické poznámky

- Hra je hlavně na seznamování – ne na zjišťování jmen, ale informací o jednotlivých účastnících více do hloubky.
- Velmi doporučuji držet bezpečný prostor v tom, aby si každý napsal informace, jaké sám chce – netlačit do nějakých témat nebo hloubek. Každý ať si nastaví svoji vlastní míru, co ostatním chce odhalit.

Králíček

Počet hráčů: 8 až 30

Počet instruktorů na uvedení: 1

Čas na uvedení: 15–30 minut

Pomůcky: žádné

Čas na hru: 10–20 minut

Průběh

Všichni stojí v kruhu a instruktor začne chovat imaginárního králíčka, kterého drží v ruce: hladí ho, popisuje, jak vypadá, kde má uši, ... , aby ho náležitě představil. A poté zmíní (a u toho předvádí), že tento králíček snese všechno: třeba podrbání na hlavě, nasazení kroužkové zbroje, být odkopnutý jako fotbalový míč, dostat bahenní koupel, být nasekán na plátky, ... A pozve účastníky, aby také s králíčkem/na králíčkově nějakou činnost podle svého gusta udělali.

Každý tak po kroužku dostává králíčka a dělá s ním, cokoliv si vymyslí, a pak králíčka pošle zase dál. O králíčkově aktivitě ale jen nemluví, musí ji také vždy názorně (klidně až přehnaně názorně) předvést. Každá činnost by měla být ideálně originální (ještě nepoužitá).

Jakmile se prostrídají všichni a instruktor dostane králíčka zpět, začne druhé kolo, ve kterém má každý zopakovat, co říkal a dělal v prvním kole, ale tentokrát králíček není imaginární, ale je jím jejich soused ve směru, kam se králíček posílá. Tedy danou činnost, co říkal v prvním kole, provede ne na králíčkově, ale na sousedovi – který by měl být nápo-mocný. Kdyby to bylo nutné, tak instruktor názornost případně reguluje.

Metodické poznámky

- Je opravdu důležité neříkat dopředu, že bude následovat druhé kolo a co se v něm bude dít. V prvním kole by se ve vymýšlení činností jinak účastníci pravděpodobně omezovali.
- Od samého začátku hru doporučuji brát hodně lehce, s nadsázkou a humorem. Hra umí skupinu rozbídnout a rozesmát (zvláště ve druhém kole), tak jestli ji chcete pro toto využít, jděte tomu naproti.

Jakub Liška,

Prázdninová škola Lipnice, www.psl.cz

Slunce svítí všem

V letošním roce jsme s dětmi na biblické hodině opět otevřeli společně knihu od Ludka Rejchrt s názvem *Slunce svítí všem*. Scházíme se každou středu v Havlíčkově Brodě na biblické hodině, kde si povídáme, co pěkného jsme v posledních dnech zažili, vyprávíme si vtipy, zpíváme, modlíme se a vyprávíme biblické příběhy podle zmíněné knihy. Zbývá nám i dost času na hraní her, vyrábění a třeba i smažení palačinek či pečení pizzy. Máme radost z toho, že skupina dětí se nám mírně rozšiřuje, až musíme nosit židle ze sálu. Vnímáme to jako Boží dar a také jako příjemnou motivaci do vymýšlení dalších akcí. Nyní se již těšíme na první společnou přespávačku nebo hraní vánočního divadla s názvem *Vánoce na pumpě*. To byste nevěřili, co všechno se může přihodit o jedné Vánocích na jedné vesnické „benzínce“.

David Šorm, Horní Krupá a Havlíčkův Brod

Seniorátní konfirmační pobyty

Aplikace Život. Tak by se klidně mohl nazvat dvouletý cyklus víkendových pobytů a letních akcí pro konfirmandy Horáckého seniorátu. S další partou pubertáků procházíme některé důležité životní otázky, jako je: společenství, vězení, závislosti, média, reklama, partnerské vztahy. Ze sborů našeho seniorátu, kde se děti se svými faráři a farárkami společně připravují ke konfirmační slavnosti, jezdí celkově kolem 40 dětí se svým duchovenským doprovodem na četné pobyty, pořádané nejen na Vysočině, ale i v Praze a v Brně. V létě pak vyrazíme společně na vandr a užíváme si koupání a sluníčka. Letos jsme s dětmi vandrovali mezi Telčí a Horními Dubenkami a zažili jsme nejen krásnou přírodu kolem Javořice a koupání v lomech (☺), ale i kulturní památky. Jestli si přejeme, aby pro děti byla konfirmace další a vážnější pozvánkou do života nejen ve sboru, ale i v seniorátu a v církvi,

je toto nejlepší způsob, jak je zvát. Děti se poznají, naváží kamarádské a jiné vztahy, spolu také rostou a dospívají. Možná na tyto pobyty budou jednou vzpomínat v tom smyslu, že je nasměrovaly do samostatného přemýšlení o životě, a budou to chtít dopřát i svým vlastním dětem. Možná dokonce takové a jiné akce budou rády organizovat, protože poznaly, jak je důležité v životě zažívat sílu širšího společenství mezi jednotlivými sbory. Děkuji touto cestou všem farářům a faryškám za ochotu spolupracovat a rodičům za součinnost při organizaci termínů a dopravy dětí.

Také je dobře, že seniorát skrze Seniorátní mikrogranty tyto pobyty finančně podporuje. Je to investice do společné budoucnosti. Další cyklus, dá-li Bůh, začneme opět od září 2025 s novou skupinou. S chutí do toho!

David Šorm, Horní Krupá a Havlíčkův Brod

PoHorky

O víkendu 15.–17. listopadu nás (tj. horáckou mládež) pozvali „Poličáci“ do Krouny na již tradiční společný podzimní pobyt zvaný PoHorky. Sešlo se nás 40 mládežníků. V pátek nás čekalo vzájemné seznamování, zpívání, nacvičování legračních „kouzel“ a večerní pobožnost.

Druhý den jsme jako hlavní program slyšeli několik střípků ze života faráře Tomáše Jirků. Vyprávěl nám o tom, jak v jeho životě bylo důležité společenství druhých lidí, především evangelické mládeže, ale i rodina a lidé, kteří se s ním potkávali ve sborech, ve kterých sloužil. Vzhledem k nadcházejícímu Mezinárodnímu dni studentstva vzpomínal také na události kolem „sametové revoluce“. Nakonec vyšel čas i na společnou procházku a dovádění s papírovými čepicemi.

Nedělní bohoslužby sloužili společně faráři David Šorm a Benjamin Kučera. Děkujeme za pěkný víkend a těšíme se na další společnou akci. S budoucí reformou seniorátů však nevíme, jaká ona budoucnost vlastně bude.

Mládežníci Horáckého seniorátu

15.–17. 11. 2024

Táborový receptář

Ilustrační fotografie jsou
z tábora pro starší.

Carrot Parrot aka Hot Dog

Suroviny:

rohlíky podle počtu porcí;
velké, hezké, rovné mrkve
podle počtu porcí;
na marinování povinně
sojovou omáčku, česnek
a uzenou papriku, cukr, sůl,
ocet a pak co vás napadne;
na zdobení je všechno na vás –
kečup, hořčice, kyselé okurky,
křupavá cibulka, ... ☺

Postup:

1. Den předem uvařte mrkev, v kuse, ve slupce.
2. Vařenou mrkev naložte do sojovky s drceným česnekem, cukrem, solí, uzenou paprikou, kapkou octa, ... podle chuti, ať je z toho pořádná marináda.
3. Další den namarinované mrkve osmažte na pánvi na slunečnicovém nebo řepkovém oleji. – Smažte, dokud mrkvím nezžhnědne kůžička.
4. Servírování: Do podélně nakrojeného rohlíku opatrně vložte mrkev – je možné, že se vám zlomila, ale to nevadí, prostě dejte půlky k sobě. Navrch na ozdobení se hodí: hořčice, kečup, na jemno nakrájené kyselé okurky, křupavá vietnamská cibulka a další věci.

Doporučuje: Jozefína Hudcová

z tábora pro starší

z tábora pro mladší

Doporučuje: Eva Mrózková

● Špagety pro 50 osob se zeleninovo-masovou omáčkou

Suroviny:

10 balíčků špaget,
3 kg mletého masa,
2 kg cibule,
½ kg mrkve,
2 ks cukety,
½ kg paprik,
2 kg rajčat,

6× rajský protlak,
bazalka, oregano, tymián,
česnek dle chuti,
sůl,
olivový olej,
slunečnicový olej,
1 kg tvrdého sýra (nastrouhat)

Špagety:

Jakmile ráno vstaneme, postavíme obrovský hrnec s vodou na plotnu, aby do oběda voda stihla začít vařit. V požadovanou hodinu do osolené vody vhodíme špagety a vaříme je téměř do změknutí. Scedíme a prokápneme troškou oleje, aby se špagety neslepily.

Omáčka:

Nakrájíme cibuli na jemno a osmažíme na olivovém oleji do zlatova. Přidáme mleté maso a prosolíme. Dusíme do změknutí. Pokud se směs připaluje, přilijeme trochu vody. Přidáme nakrájené papriky, rajčata a mrkve a po chvíli také cukety nakrájené na kostičky. Dochutíme rajským protlakem, větším množstvím prolisovaného česneku, bazalkou, oreganem a tymiánem.

Při výdeji špagety s omáčkou posypeme trochou nastrouhaného sýra.

Dobrou chuť!

Vystřihovánka – Postavy z biblických příběhů

Práce s dětmi v Novém Městě na Moravě

Zajímavé putování jižními Čechami

Sborové aktivity Velkého Meziříčí

Rozhovor s Jáchymem Dračkou

Seniorátní konfirmační pobyty

Kálefáci na cestě kolem světa

Fotoohlédnutí za víkendovkou

Rodinný tábor Bratra Kálefa

Jarní brigáda na tábořišti

Valná hromada BK 2024

University of Kálefornia

Po skále s top rope

Táborový receptář

Slunce svítí všem

Stavění tábora

Herní inspirace

PoHorky

facebook.com/bratrkalef

kalef.evangnet.cz

Zpravodaj pro práci s dětmi vydává Bratr Kálef, z.s.

adresa: Bratr Kálef, z.s., Vrchlického 1, Jihlava, 586 01 • IČ: 488 98 937

kalef@evangnet.cz • bankovní spojení: 2200424296/2010

grafický návrh a sazba: TFSoft, www.tfsoft.cz

tisk: Tiskárna Unipress, s.r.o., www.unipress-zr.cz • náklad: 200 kusů